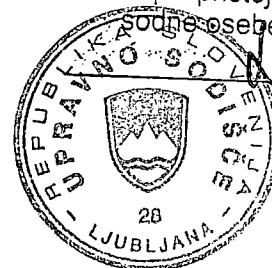

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA

26. 5. 2016

Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnici in sodnik Andrej Kmecl kot predsednik ter Lara Bartenjev in Petra Stanonik Bošnjak kot članici,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Suzane Korotaj kot zapisnikarice, ki je v zadevi tudi poročala,

v upravnem sporu tožeče stranke: FAKULTETA ZA UPRAVO UNIVERZE V LJUBLJANI, Gosarjeva ulica 5, Ljubljana, ki jo zastopa Odvetniška družba Pirc Musar, o. p., d. o. o., Ljubljana, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper delno odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-137/2015/9 z dne 7. 9. 2015,

na seji 26. maja 2016

RAZSODILO:

- I. Tožbi se ugodi tako, da se delna odločba Informacijskega pooblaščenca št. 090-137/2015/9 z dne 7. 9. 2015 v ugodilnem delu odpravi in se v tem obsegu zadeva vrne istemu organu v ponovni postopek.
- II. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške tega postopka v znesku 347,70 EUR v roku 15 dni od vročitve te sodbe, od poteka tega roka dalje do plačila z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

OBRAZLOŽITEV

1. Z izpodbijano delno odločbo je toženka v 1. točki izreka delno ugodila pritožbi novinarke Anuške Delić, Delo d. d. (prizadete stranke v tem upravnem sporu) in 1. točko tožničine odločbe št. 9000-4/2015-7 z dne 23. 4. 2015 odpravila v delu, ki se nanaša na posredovanje elektronskih kopij vseh avtorskih in podjemnih pogodb, ki so bile od vključno 1. 1. 2005 do 10. 3. 2015 sklenjene z red. prof. dr. Mirkom Vintarjem, red. prof. dr. Stanko Setnikar Cankar, red. prof. dr. Srečkom Devjakom, red. prof. dr. Polonco Kovač, red. prof. dr. Janezom Staretom, red. prof. dr. Majo Klun, red. prof. dr. Rudolfom Kocjančičem, red. prof. dr. Slavkom Debelakom, red. prof. dr. Zvonetom Vodnikom in ene avtorske pogodbe, sklenjene z red. prof. dr. Srečkom Devjakom brez št. z dne 22. 12. 2004. Tožnici je naložila, da mora v roku enaintrideset dni od vročitve te odločbe prizadeti stranki posredovati v elektronski obliki kopije tam naštetih pogodb, pri čemer mora prekriti varovane osebne podatke (prebivališče in občino, EMŠO, datum rojstva, davčno številko, informacijo o zavezancu za DDV, informacijo, ali je domač ali tuj rezident, izpostavo DURS, št. transakcijskega računa, naziv banke ter ime, priimek in elektronski naslov drugih posameznikov). Z drugo točko izreka je pritožbo prizadete stranke zavrnila v delu, ki se nanaša na posredovanje pogodb v obdobju od 1. 1. 2003 do 31. 12. 2014, razen glede avtorske pogodbe, sklenjene z red. prof. dr. Srečkom Devjakom brez št., z dne 22. 12. 2004. V tretji točki izreka je ugotovila, da v tem postopku posebni stroški niso nastali.
2. V obrazložitvi navaja, da ji je tožnica posredovala kopije 1366 avtorskih in podjemnih pogodb, sklenjenih v obdobju od 1. 1. 2005 do 10. 3. 2015, ter avtorsko pogodbo, sklenjeno z red. prof. dr. Srečkom Devjakom brez št. z dne 22. 12. 2004. Pojasnjuje, da se je glede opisa pogodb v izreku naslonila na popis pogodb (t. i. registrator pogodb), ki ji ga je prav tako posredovala tožnica.
3. Ugotavlja, da zahtevani podatki predstavljajo informacijo javnega značaja po Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ), saj se predmetne pogodbe (v večini) nanašajo na delovna področja, ki spadajo pod izvajanje javne službe oziroma na dejavnosti, ki jih Pravilnik o vrednotenju dela pedagoških uslužbencev in o izplačilih na podlagi pogodb civilnega prava na Fakulteti za upravo z dne 15. 4. 2015 opredeljuje kot govorjena dela na podiplomskem študiju, npr. predavanja, seminarji, konzultacije, govorjena dela na izrednem študiju in e-študiju na daljavo, predavanja na seminarjih in tečajih ter govorilne ure, izvedba in ocenjevanje izpita, kolokvija in seminarske, predsedovanje ali članstvo v komisiji, mentorstvo in somentorstvo itd. V nadaljevanju se opredeljuje do načina financiranja tožnice, pri čemer se sklicuje na 58. člen Ustave RS, 72. in 73. člen Zakona o visokem šolstvu (v nadaljevanju ZViS) ter Uredbo o javnem financiranju visokošolskih zavodov in drugih zavodov (v nadaljevanju Uredba) in zaključuje, da se za izvajanje študijske dejavnosti, kar

predstavlja javno službo, zagotovijo javna sredstva. Sklicuje se tudi na odločbo Ustavnega sodišča RS U-I-156/08-16 z dne 14. 4. 2011 in sodbo Upravnega sodišča RS I U 902/2013 z dne 20. 5. 2015. Poleg tega meni, da z uveljavitvijo ZDIJZ-C delitev na dejavnost javne službe in tržno dejavnost ni več relevantna.

4. Glede varstva osebnih podatkov navaja, da je upoštevala določbe Zakona o varstvu osebnih podatkov (v nadaljevanju ZVOP-1). Ni pa v postopek povabila posameznikov, na katere se ti podatki nanašajo, saj izpodbijana odločba na njihove pravice in pravne koristi ne more vplivati. V zvezi s tem se sklicuje na sodbe Upravnega sodišča RS I U 1003/2010 z dne 30. 3. 2011, I U 936/2009 z dne 26. 8. 2009 in U 831/2007 z dne 24. 10. 2007.
5. Ugotavlja, da je za razkritje osebnih podatkov podana izjema iz 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Glede opredelitve pojma javnih sredstev se opira na določbo 20. člena Zakona o računskem sodišču (v nadaljevanju ZRacS-1) in navaja, da pojem javnih sredstev ne zajema zgolj proračunskih sredstev, pač pa tudi sredstva, ki jih izvajalec javne službe za izvajanje javne službe pridobi iz drugih virov. Navaja še, da enako stališče izhaja iz odločbe Ustavnega sodišča U-I-272/97 z dne 23. 11. 2000, sodbe Upravnega sodišča I U 1003/2010 z dne 30. 3. 2011 in sklepa Vrhovnega sodišča X Ips 187/2011. Poleg tega se ti podatki povezani z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca, pri čemer se sklicuje na sodbo Upravnega sodišča RS II U 72/2009 z dne 19. 5. 2010. Ugotavlja še, da je izkazan javni interes za razkritje teh podatkov (drugi odstavek 6. člena ZDIJZ). V zvezi z imenom in priimkom soavtorja publikacije in predsednika založniške dejavnosti navaja, da sta javno objavljena na svetovnem spletu.
6. Tožnica se z navedeno odločitvijo ne strinja in v obširni tožbi zoper ugodilni del izpodbijane odločbe navaja, da je toženka bistveno kršila pravila postopka, ker v postopek ni pritegnila posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, pri čemer se sklicuje na sodbo Upravnega sodišča RS U 1943/2007 z dne 19. 3. 2008. Izpodbijane odločbe se tudi ne da preizkusiti, ker je izrek v nasprotju z obrazložitvijo, obrazložitev pa ne vsebuje sklepa vsebinske presoje relevantnih dejstev. Toženka namreč svoje ugotovitve podaja glede večine pogodb, ne pa tudi do ostalih pogodb, prav tako ni podala opredelitve javnih sredstev. Ker prizadeta stranka javnega interesa ni zatrjevala, meni, da je toženka presegla pritožbene navedbe. Navaja še, da se odločbe ne da izvršiti, ker v izreku odločbe sporni dokumenti niso opredeljeni tako, da bi jih bilo mogoče identificirati.
7. Toženki očita še napačno uporabo materialnega prava, saj zahtevane pogodbe niso informacije javnega značaja po 4. členu ZDIJZ, ker ne sodijo na tožničino delovno področje, tj. v režim javne službe. Poudarja, da je Ustavno sodišče v odločbi U-I-156/08-16 z dne 14. 4. 2011 ugotovilo neskladnost ZViS z Ustavo RS, ker ne

opredeljuje pojma javne službe na področju javnega šolstva. V skladu s prvim odstavkom 16. člena Statuta Univerze v Ljubljani (v nadaljevanju Statut) lahko tožnica poleg javne službe opravlja dejavnost prosto na trgu in prejema plačila na svoj račun pri UJP. Na podlagi 6. člena Pravil Fakultete za upravo Univerze v Ljubljani (v nadaljevanju Pravila) opravlja tudi drugo izobraževalno, raziskovalno, razvojno, strokovno, svetovalno in založniško dejavnost oziroma druge s tem povezane dejavnosti, ki so opredeljene v prilogi Statuta.

8. Ne strinja se, da z novelo ZDIJZ-C razlikovanje med proračunskimi in tržnimi sredstvi ni več relevantno, saj ZDIJZ v osmem odstavku 1.a člena razlikuje obveznosti starih in novih zavezancev in je tudi definicija informacije javnega značaja po 4. in 4.a ZDIJZ različna. Prav tako je različna obveznost objave informacij po četrtem in enajstem odstavku 10.a člena ZDIJZ. Opozarja na odločbo Ustavnega sodišča U-I-201/14, s katero je to razveljavilo nekatere določbe ZDIJZ.
9. Poudarja, da pri zahtevanih pogodbah ne gre za porabo javnih sredstev, niti niso povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnim razmerjem javnega uslužbenca. Meni še, da bi toženka predmetno zahtevo morala obravnavati po določbah ZVOP-1, kot zahtevo za posredovanje osebnih podatkov.
10. Sodišču predlaga, naj izpodbijano odločbo odpravi in zahtevo prizadete stranke zavrne oziroma podrejeno zadevo vrne toženki v ponovno odločanje. Hkrati uveljavlja povrnitev stroškov postopka.
11. Toženka v odgovoru na tožbo vztraja pri svoji odločbi in njenih razlogih ter odgovarja na tožbene navedbe. Prizadeta stranka v odgovoru na tožbo podrobno opisuje interes za razkritje zahtevanih pogodb.
12. Tožnica v pripravljalni vlogi ponovno navaja, da toženka v izpodbijani odločbi ni razmejila tožničine dejavnosti na javno službo in tržno dejavnost ter dodaja, da kolikor šteje, da gre za izvajanje javne službe, bi razkritje podatkov na podlagi 30. člena Statuta morala naložiti Univerzi.
13. Toženka v pripravljalni vlogi glede tožničine zavezanosti po določbah ZDIJZ omenja sodbo Upravnega sodišča U 1444/2007 z dne 14. 5. 2008.

K I. točki izreka:

14. Tožba je utemeljena.
15. Sodišče uvodoma ugotavlja, da je toženka obravnavano zadevo pravilno obravnavala po določbah ZDIJZ, saj iz pritožbe prizadete stranke, ki se nahaja v

upravnih spisih, izhaja, da je zahtevala, da se ji predmetne pogodbe posredujejo kot informacija javnega značaja. Poleg tega jo je po ZDIJZ obravnavala tožnica sama kot prvostopenjski organ v obravnavani zadevi. Neutemeljena je tudi tožničina navedba, da ni zavezanka po ZDIJZ, saj so zavezanci za dostop do informacij javnega značaja po prvem odstavku 1. člena ZDIJZ med drugim javni visokošolski zavodi kot izvajalci javnih služb, kar tožnica nesporno je (drugi odstavek 9. člena ZViS). Predvsem pa je ta ugovor prepozen, saj ga je tožnica uveljavljala šele v vlogi po poteku roka za tožbo (28. člen Zakona o upravnem sporu, v nadaljevanju ZUS-1).

16. Ker v zadevi ni sporno, na katere pogodbe se izpodbijana odločba nanaša, saj jih je toženki posredovala tožnica, toženka pa je v izreku odločbe te pogodbe naštela v skladu s popisom pogodb, ki ji ga je prav tako poslala tožnica, je neutemeljen tudi tožbeni ugovor o neizvršljivosti odločbe.
17. Se pa sodišče strinja s tožnico, da bi toženka k udeležbi v postopku morala povabiti osebe, na katere se osebni podatki v predmetnih pogodbah nanašajo (prvi odstavek 143. člena Zakona o splošnem upravnem postopku, v nadaljevanju ZUP). ZDIJZ sicer ne ureja vprašanja strank ali stranskih udeležencev v postopku, vendar ZUP v 43. členu določa, da se ima pravico udeleževati postopka tudi oseba, ki izkaže pravni interes. Pravni interes izkaže oseba, ki zatrjuje, da vstopa v postopek, zaradi varstva svojih pravnih koristi. Po drugem odstavku istega člena je pravna korist neposredna, na zakon ali drug predpis oprta osebna korist.
18. Med strankami ni spora, da so v predmetnih pogodbah vsebovani osebni podatki, katerih razkritje javnosti predstavlja obdelavo osebnih podatkov po določbah ZVOP-1. Iz sodne prakse Upravnega sodišča, na katero se sklicuje toženka, izhaja, da posameznik v postopku po ZDIJZ ne more prepovedati obdelave svojih osebnih podatkov. V sodbi U 1934/2007 z dne 19. 3. 2008 pa je sodišče zavzelo stališče, da je organ dolžan te osebe obvestiti o postopku in njihovi pravici do udeležbe, saj ima posameznik pravico do zakonite obdelave svojih podatkov. Enako stališče izhaja iz sodbe Sodišča EU v zadevi C-201/14 z dne 1. 10. 2015, in sicer mora biti vsaka obdelava osebnih podatkov v skladu z načeli v zvezi s kakovostjo podatkov, ki so določena v 6. členu Direktive 95/46/ES o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov, in ustrezati enemu od meril za zakonitost obdelave podatkov, ki so navedena v 7. členu te direktive (30. točka obrazložitve). V 32. točki te sodbe se sodišče sklicuje na 10. člen navedene direktive in poudarja, da *„ta določa, da mora upravljavec posamezniku, na katerega se osebni podatki nanašajo in od katerega se podatki v zvezi z njim zbirajo, zagotoviti informacije, navedene v tem členu v točkah (a) in (c), razen kadar jih ta posameznik že ima. Te informacije se nanašajo na identiteto upravljavca s temi podatki, na namene te obdelave ter nadaljnje informacije, potrebne za zagotovitev poštene obdelave podatkov. Med nadaljnjimi*

informacijami, ki so potrebne za zagotovitev pošteno obdelave podatkov, člen 10(c) te direktive izrecno omenja „prejemnike ali vrste prejemnikov podatkov“ ter „obstoje pravice do dostopa in pravice do popravka podatkov, ki se nanašajo [na navedenega posameznika]“. V 33. točki obrazložitve pa navaja, da je „ta zahteva po obveščanju posameznikov, na katere se obdelava osebnih podatkov nanaša, še toliko pomembnejša, ker je ta zahteva pogoj za to, da lahko ti posamezniki izvajajo pravico dostopa do obdelanih podatkov in popravka teh podatkov, določeno v členu 12 Direktive 95/46, in pravico ugovora zoper obdelavo navedenih podatkov, kot je določena s členom 14 te direktive.“

19. Iz navedene sodbe torej izhaja, da je organ dolžan posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, obvestiti o prenosu teh podatkov (prim. 34. točko obrazložitve sodbe). ZDIJZ te zaveze izrecno ne ureja, ima pa posameznik po 32. členu ZVOP-1 pravico zahtevati dopolnitev, popravek, blokiranje in izbris osebnih podatkov ter vložiti ugovor, v 34. členu pa je urejeno še sodno varstvo pravic. Da lahko posameznik te pravice učinkovito uveljavlja, je po presoji sodišča upoštevanje tudi citirano sodbo sodišča EU treba posameznika v postopku po ZDIJZ obvestiti o nameravani obdelavi osebnih podatkov še pred njihovim razkritjem. To pomeni, da ima imetnik osebnih podatkov od takega obvestila neposredno pravno korist.
20. Ker je v konkretnem primeru o razkritju osebnih podatkov odločila toženka in torej izpodbijana odločba predstavlja pravno podlago za njihovo razkritje, je bila še pred odločitvijo o tem dolžna obvestiti vse posameznike, na katere se osebni podatki nanašajo in jim omogočiti udeležbo v postopku. Ker tega ni storila, je sodišče zaradi ugotovljene bistvene kršitve pravil upravnega postopka izpodbijano odločbo v ugodilnem delu odpravilo (3. točka prvega odstavka 64. člena ZUS-1) in zadevo vrnilo toženki v ponovni postopek (tretji odstavek istega člena).
21. Glede na to je bilo treba tožbi ugoditi že iz navedenega razloga, ker pa bo v ponovljenem postopku sporno še, ali informacije oziroma pogodbe, ki jih je zahtevala prizadeta stranka, ne izvirajo iz delovnega področja organa in zato ne gre za informacije javnega značaja, sodišče zaradi učinkovitejšega vodenja ponovljenega postopka dodaja:
22. Po določbi prvega odstavka 4. člena ZDIJZ je informacija javnega značaja tista informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb.
23. O vprašanju, kdaj gre za informacijo, ki izvira iz delovnega področja organa, in s tem za informacijo javnega značaja po določbi prvega odstavka 4. člena ZDIJZ, se je že

izrekala tudi sodna praksa. Vrhovno sodišče je v sodbi št. I Up 122/2006 z dne 25. 4. 2007, nato pa tudi v sklepu št. X Ips 96/2011 z dne 4. 7. 2012 zavzelo stališče, da je mogoče govoriti o delovnem področju organov v smislu ZDIJZ tedaj, ko je izvajanje določenih nalog ali dejavnosti urejeno s predpisi javnega prava, ki določajo obveznosti organov glede izvajanja teh nalog v okviru upravne ali druge javnopravne funkcije ter morebitne pravice, obveznosti ali pravne koristi posameznikov, ki iz tega posebnega javnopravnega režima izhajajo. V obeh navedenih zadevah pa se je Vrhovno sodišče tudi jasno izreklo, da je pri opredelitvi določene informacije za informacijo javnega značaja odločilno, ali informacija kaže na dejstvo oziroma okoliščino, ki vpliva ali bi lahko vplivala na izvrševanje javnih nalog. Sodišče pripominja, da v navedenih dveh zadevah šlo za notarja in za javni zavod Filmski studio Viba Film Ljubljana, medtem ko gre v tem upravnem sporu za članico državne univerze, za katero je že ustavodajalec v drugem odstavku 58. člena Ustave izrecno določil, da način njenega financiranja ureja zakon. Za razliko od tega ustavodajalec pri notariatu ni izrecno predpisal, da njegovo financiranje ureja zakon, tudi financiranja Filmskega studia Viba Film Ustava očitno ne ureja. Zaradi tega je javni interes v primeru financiranja državne univerze izrazito bolj izražen kot v omenjenih dveh primerih, kar se odraža tudi v relevantnih določbah Odloka o preoblikovanju Univerze v Ljubljani (v nadaljevanju Odlok) in Statuta.

24. Glede na navedeno je pomembno, kako je izvajanje dejavnosti tožnice urejeno s predpisi javnega prava ter ali zahtevane informacije kažejo na dejstva oziroma okoliščine, ki bi lahko vplivale na izvrševanje javnih nalog. V tem pogledu sodišče, kot predhodno že toženka, ugotavlja, da je tožnica javni zavod, ki ga je ustanovila RS v skladu z ZViS za opravljanje javne službe v visokem šolstvu, in RS kot ustanovitelj skladno z zakonom tudi zagotavlja financiranje. Osnovna naloga tožnice, ki je članica državne univerze, je torej izvajanje javne službe v visokem šolstvu in zaradi opravljanja dejavnosti, ki sodijo v okvir te javne službe.
25. V skladu s 13. členom Statuta članice univerze izvajajo nacionalni program visokega šolstva in nacionalni raziskovalni in razvojni program ter opravljajo druge, s tem statutom določene dejavnosti. Za izvajanje nacionalnega programa visokega šolstva ter nacionalnega raziskovalnega in razvojnega programa pridobivajo članice preko računa pri UJP Univerze sredstva iz proračuna RS, sredstva iz evropskih in drugih mednarodnih sodelovanj ter projektov, v skladu z veljavnimi predpisi in v okviru sprejetega finančnega načrta (15. člen Statuta).
26. Po 16. členu Statuta lahko v skladu s četrtem odstavkom 10. člena ZViS in prvim odstavkom 7. člena Odloka članica univerze s soglasjem ustanovitelja opravlja tudi drugo izobraževalno, raziskovalno, umetniško, razvojno, strokovno in svetovalno dejavnost oziroma druge s tem povezane dejavnosti, ki so opredeljene v prilogi tega statuta. Po drugem odstavku 7. člena Odloka lahko članice opravljajo omenjene dejavnosti, če s tem ne ovirajo izvajanja dejavnosti iz 6. člena tega odloka (tj.

dejavnosti, ki sodijo v okvir javne službe) in če zagotovijo povračilo stroškov, nastalih pri izvajanju teh dejavnosti. V skladu s tretjim odstavkom 265. člena Statuta se za drugo (tržno) dejavnost šteje izobraževalna, raziskovalna in strokovno razvojna dejavnost, za katero se sredstva ustvarijo na trgu s prodajo storitev v pogojih konkurence. Na podlagi četrtega odstavka 265. člena Statuta mora članica za drugo (tržno) dejavnost voditi ločene računovodske evidence.

27. Iz citiranih določb jasno izhaja, da lahko tožnica opravlja tržno dejavnost, če se s tem ne ovira dejavnosti, ki sodijo v okvir javne službe in če sredstva za opravljanje te dejavnosti ustvari na trgu. To pomeni, da je za odločitev, ali je tožnica predmetne pogodbe sklepala za izvajanje tržne dejavnosti treba preveriti, ali je tožnica za izvajanje teh pogodb sredstva ustvarila na trgu. Ker mora to biti razvidno iz računovodskih evidenc in letnega finančnega načrta (272. člen Statuta), po presoji sodišča okoliščina, da je Ustavno sodišče razveljavilo 43. člen ZViS, na to odločitev ne vpliva, saj je pomembno le dejstvo, iz katerih sredstev je tožnica plačala oziroma zagotovila izplačilo izvajanja teh pogodb.
28. Tudi če bo tožnica izkazala, da je sredstva za izvajanje predmetnih pogodb ustvarila na trgu, pa sodišče pritrjuje toženki, da je izvajanje teh dejavnosti urejeno s predpisi javnega prava. V primeru, da navedene zahteve niso spoštovane, so zaradi opravljanja drugih dejavnosti ovirane dejavnosti javne službe in se javna sredstva namesto za izvajanje javne službe porabljajo za pokrivanje stroškov drugih dejavnosti. V tem delu (in ne glede opredelitve javnih sredstev, kot to zmotno navaja toženka) je treba upoštevati odločbo Ustavnega sodišča U-I-272/97 z dne 23. 11. 2000, ki govori o medsebojni povezanosti vseh virov sredstev. To pomeni, da se v odvisnosti od konkretnih okoliščin primera, ko gre za državno univerzo, določene zahtevane informacije lahko smatrajo tudi kot informacije javnega značaja po ZDIJZ. Za odločanje v obravnavani zadevi bo v tem primeru relevantno, ali je tožnica dejavnost, za katero je sklepala predmetne pogodbe, izvajala v skladu s predpisanimi zahtevami, to je tako, da zaradi tega niso bile ovirane dejavnosti, ki pomenijo izvajanje javne službe, in da je bilo s prihodki iz te dejavnosti zagotovljeno povračilo stroškov, nastalih pri izvajanju te dejavnosti.
29. Če bo torej tožnica izkazala, da je tržno dejavnost izvajala v skladu s predpisi in je bilo s prihodki od te dejavnosti zagotovljeno povračilo stroškov, predmetnih pogodb ne bo mogoče obravnavati po 4. členu ZDIJZ. Vendar je tudi v tem primeru po presoji sodišča tožnica v skladu z osmim odstavkom 1a. členu ZDIJZ dolžna posredovati informacije iz 4a. člena ZDIJZ.

K II. točki izreka:

30. Če sodišče tožbi ugodi in odpravi izpodbijani upravni akt, je tožnik v skladu s

tretjim odstavkom 25. člena ZUS-1 glede na opravljena procesna dejanja in način obravnavanja zadeve upravičen do povračila stroškov postopka v pavšalnem znesku v skladu s Pravilnikom o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu (v nadaljevanju Pravilnik o povrnitvi stroškov).

31. Sodišče je zato tožnici priznalo stroške iz drugega odstavka 3. člena Pravilnika o povrnitvi stroškov v višini 285,00 EUR. Ob povečanju za 22 % DDV tako znaša nagrada za tožbo 347,70 EUR. Zadeva je bila namreč rešena na seji, tožnico pa je v postopku zastopala odvetniška družba. Sodna taksa za postopek v višini 148,00 EUR bo vrnjena po uradni dolžnosti (op. 6.1./c taksne tarife Zakona o sodnih taksah).

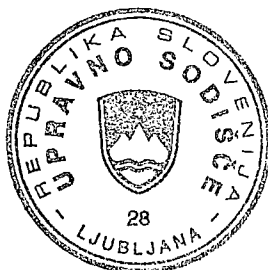
PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 26. maj 2016

Predsednik senata:

Andrej Kmecl, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom.

Podpis pristojne sodne osebe: